

kładach sprzedaży, które ulegają likwidacji (ust. 2 i 5 § 2 niniejszego rozporządzenia), mogą być sprzedawane przez te zakłady w okresie wyznaczonym na ich likwidację. Zakłady, które otrzymają zezwolenie na dalszą sprzedaż napojów spirytusowych, mogą sprzedawać wyroby nie zaopatrzone w numery rejestru do dnia 31 grudnia 1940 r.

2. Zapasy spirytusu w zakładach sprzedaży, z wyjątkiem butelkowanego spirytusu na cele domowo-lecznicze (wyroby P. M. S.), powinny być zlikwidowane w ciągu 2 tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zapasy gotowych wyrobów, znajdujące się w fabrykach wódek w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

1) w butelkach o pojemności do 2 litrów, po zaopatrzeniu w etykiety lub dodatkowe nalepki, na których należy wymienić ilość i moc wyrobu, nazwę i siedzibę firmy oraz napis „Ziemie odzyskane — sprzedaż likwidacyjna” tudzież po zamknięciu naczyń w sposób przewidziany w § 163 ust. 1,

2) w naczyniach o pojemności większej niż 2 litry po rozlaniu wyrobów wódczanych do naczyń o pojemnościach ustalonych w przepisach § 162 oraz po zaopatrzeniu naczyń w etykiety z przepisanyimi oznaczeniami oraz w napis „Ziemie odzyskane — sprzedaż likwidacyjna” tudzież po zamknięciu naczyń w sposób przewidziany w § 163 ust. 1,

— mogą być sprzedawane w okresie do dnia 31 grudnia 1939 r. Do tego okresu mogą być też sprzedawane wyroby wyprodukowane w okresie między wejściem w życie niniejszego rozporządzenia a zarejestrowaniem danego wyrobu.

4. Po terminach wyznaczonych w niniejszym paragrafie zakłady sprzedaży powinny niezlikwidowane zapasy wycofać z obrotu handlowego i usunąć z pomieszczeń tych zakładów, a fabryki wódek przerobić niesprzedane zapasy na wódki całkowicie odpowiadające obowiązującym przepisom. W przypadku skazania przedsiębiorcy za naruszenie przepisów niniejszego ustępu — zapasy napojów spirytusowych, nielegalnie przechowywanych, ulegają przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

§ 8. Na prośby przedsiębiorców zakładów produkcyjnych Minister Skarbu może zwalniać te zakłady z ważnością do dnia 31 sierpnia 1942 r. od obowiązku dostosowania

lokali i urządzeń do wymogów obowiązujących przepisów.

§ 9. Gorzelnie rolnicze, istniejące przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, zwalnia się na okres do dnia 31 sierpnia 1942 r. od wymogów przewidzianych w § 96. Po tym terminie Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych na prośby przedsiębiorców, może przyznać tym gorzelniom charakter gorzelnii rolniczej, choćby gorzelnie te nie odpowiadały warunkom ustalonym w § 96.

§ 10. Minister Skarbu może w okresie do dnia 31 sierpnia 1942 r. zwalniać przedsiębiorców gorzelnii, rektyfikacji i zakładów odwadniania od odpowiedzialności za nadmierne ubytki spirytusu, wynikającej z przepisów art. 22.

§ 11. Izba skarbowa może w okresie do dnia 31 sierpnia 1942 r. zezwalać na odmienne od obowiązującego systemu prowadzenie ksiąg kontrolnych i przeprowadzanie obrachunków przy zachowaniu bez zmian obowiązujących norm zaników, tudzież czynić wyjątki od innych przepisów regulujących warunki kontroli, a ponadto od przepisów § 65 ust. 2 i 3.

§ 12. 1. Odracza się stosowanie przepisów art. 21, 28 — 36 i 38 rozp. P. R. na okres do 31 sierpnia 1942 r. w stosunku do gorzelnii istniejących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Produkcja, zakup i odbiór spirytusu z gorzelnii rolniczych w kampanii 1938/39 odbywać się będzie na warunkach zawartych już przez P. M. S. umów z gorzelniami.

3. Produkcja, zakup i odbiór spirytusu z gorzelnii istniejących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia w okresie do 31 sierpnia 1942 r. odbywać się będzie na warunkach ustalonych w drodze umów z P. M. S., przy czym warunki umów podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

465

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 lipca 1939 r.

w sprawie wykonania przepisów o wprowadzeniu na ziemiach odzyskanych monopolu zapalczanego.

Na podstawie art. 23 i 24 ustawy z dnia 29 marca 1939 r. o rozciągnięciu mocy obowią-

zującej przepisów o niektórych daninach publicznych oraz o monopolach państwowych na

ziemie odzyskane (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby fizyczne lub prawne, trudniące się zbytem zapalek lub kamyków zapalowych na obszarze ziem odzyskanych i posiadające w prowadzonych przez siebie zakładach w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapasy tych artykułów pochodzące nie z polskiego monopolu zapalczanego, obowiązane są zgłosić zapasy tych artykułów w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego we właściwym urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych. Zgłoszenie należy wykonać pisemnie w dwóch egzemplarzach, podając:

- 1) imię i nazwisko bądź firmę;
- 2) dokładne miejsce prowadzenia handlu i przechowywania zapalek oraz kamyków zapalowych;
- 3) ogólną ilość zapalek i kamyków zapalowych według stanu z dnia zgłoszenia.

§ 2. Osoby, które dopełniły obowiązku, przewidzianego w § 1, będą mogły sprzedawać zgłoszone zapalaki i kamyki zapalowe aż do wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż 2 miesiące, licząc od dnia upływu obowiązku zgłoszenia.

§ 3. 1. Osoby fizyczne lub prawne, posiadające na obszarze ziem odzyskanych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapalniczki zaopatrzone w znaczek podatkowy czeski bądź zapalniczki bez znaczka, co do których wykażą się jednak kwitem z uiszczenia podatku obowiązującego przed wprowadzeniem monopolu zapalczanego na ziemiach odzyskanych, obowiązane są zgłosić te zapalniczki we właściwym urzędzie skarbowym akcyz

i monopolów państwowych do zaopatrzenia w znaczek podatkowy, przewidziany przepisami z zakresu monopolu zapalczanego.

2. Osoby, trudniące się wyrobem i zbytem zapalniczek, powinny dopełnić obowiązku zgłoszenia w ciągu miesiąca, natomiast osoby, posiadające zapalniczki na własny użytek w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zaopatrzenie zgłoszonych zapalniczek w znaczek podatkowy nastąpi bez pobrania jakichkolwiek opłat.

§ 4. Posiadanie zapalniczek, nie zaopatrzonych w znaczek podatkowy czeski, lub zapalniczek co do których nie zostanie udowodnione kwitem uiszczenie podatku obowiązującego przed wprowadzeniem polskiego monopolu zapalczanego, jest niedozwolone; posiadanie takich zapalniczek traktowane będzie jako nielegalne.

§ 5. Posiadanie niemonopolowego pochodzenia zapalek względnie kamyków zapalowych po upływie okresu likwidacji zapasu tych artykułów lub posiadanie zapalniczek nie zaopatrzonych polskim znaczkiem podatkowym po upływie okresu przeznaczonego na zgłoszenie zapalniczek do ostemplowania jest niedozwolone.

§ 6. Do przestępstw skarbowych polegających na naruszeniu przepisów niniejszego rozporządzenia stosuje się prawo karne skarbowe.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

466

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 lipca 1939 r.

o przywróceniu uprawnień emerytalnych, utraconych przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

Na podstawie art. 313 i art. 319 ust. (1) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w związku z § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie uprawnień osób, które były ubezpieczone na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, śmierci i na starość (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 791) zarządzam co następuje:

§ 1. Używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego:

- 1) wyraz „ustawa” oznacza ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) wraz z późniejszymi zmianami;
- 2) wyraz „ordynacja” oznacza ordynację ubezpieczeniową z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy str. 509) wraz z późniejszymi zmianami, w brzmieniu obowiązującym na obszarze b. dzielnicy pruskiej;
- 3) określenie „ustawa o kasach brackich” oznacza ustawę z dnia 28 lipca 1889 r.